

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Robertem Vršanským v hlavním líčení konaném dne 6. března 2023 v Pardubicích

takto:

Obžalovaná

XXX, narozená XXX, trvale bytem XXX, pro doručování XXX, XXX,

je vinna, že

dne XXX v době od XXX v XXX s XXX, narozeným XXX, samostatně projednávaným, odcizila na prodejní ploše prodejny PEPCO, Poděbradská 590, XXX, a to tak, že zboží odnášela do převlékačské kabinky, kde XXX zboží vložil do černého batohu a odešel z prodejny bez zaplacení, čímž způsobila škodu poškozené společnosti PEPCO Czech republic s.r.o. IČ: 24294420, se sídlem v Praze 4 – Nusle, Hvězdova 1716/2b, provozovna Poděbradská 590, Pardubice, v celkové výši 3 280 Kč,

uvedeného jednání se dopustila, přestože byla rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 22. 10. 2018, který nabyl právní moci téhož dne, pod č. j. 1 T 179/2018-84, odsouzena rovněž pro přečin krádeže dle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací v trvání 250 hodin, který byl přeměněn na trest odnětí svobody 3 dnů se zařazením do věznice s ostrahou, trest vykonala dne XXX,

tedy

přisvojila si cizí věc tím, že se jí zmocnila a byla za takový čin v posledních třech letech potrestána,

čímž spáchala

přečin krádeže dle § 205 odst. 2 tr. zákoníku,
Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 62 odst. 1 tr. zákoníku a § 63 odst. 1 tr. zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře **300 (tři sta) hodin**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalované ukládá povinnost nahradit poškozené společnosti PEPCO Czech republic s.r.o. IČ: 24294420, se sídlem v Praze 4 – Nusle, Hvězdova 1716/2b, škodu ve výši 3 280 Kč.

Odůvodnění:

1. Obžalovaná dne XXX v prodejně PEPCO v Pardubicích společně s XXX odcizila oblečení a další zboží osobní potřeby v celkové hodnotě 3 280 Kč tak, že zboží odnášela do převlékací kabinky, kde si je XXX vkládal do batohu, s nímž poté z prodejny odešel bez zaplacení. Tohoto jednání se dopustila poté, co dne XXX vykonala trest odnětí svobody v trvání 3 dnů, který jí byl přeměněn z trestu obecně prospěšných prací uloženého ve výměře 250 hodin rozsudkem zdejšího soudu ze dne 22. 10. 2018, č. j. 1 T 179/2018 – 84.
2. Obžalovaná prohlásila, že je vinna spácháním uvedeného skutku a souhlasila s jeho právní kvalifikací. Soud prohlášení viny přijal, protože bylo v souladu se zjištěným skutkovým stavem.
3. Obžalovaná svým jednáním naplnila znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, neboť si přisvojila cizí věc tím, že se jí zmocnila, a byla za takový čin v posledních třech letech potrestána. Tohoto jednání se dopustila v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a porušila tak zájem společnosti na ochraně vlastnického práva. Poškozené společnosti způsobila majetkovou škodu, proto jí byla uložena povinnost ji nahradit.
4. Při úvaze o druhu a výši ukládaných trestů soud vycházel z hledisek uvedených v § 38, 39, 41, 42 a 55 tr. zákoníku. Význam chráněného zájmu, který byl trestným činem dotčen, je dán zařazením daného přečinu ve výčtu trestných činů v trestním zákoníku, a lze jej označit jako střední, způsob provedení trestného činu nevykazuje žádné zvláštnosti, z hlediska následku obžalované polehčuje, že způsobila nižší škodu (§ 41 písm. i) tr. zákoníku), z hlediska okolností spáchání trestného činu nebyly shledány polehčující ani přitěžující okolnosti, z hlediska osoby obžalované rovněž tak. Z okolností na straně obžalované byla shledána přitěžující okolnost v tom, že již byla pro trestný čin odsouzena (§ 42 písm. q) tr. zákoníku), a to zejména pro totožnou trestnou činnost rozhodnutími zdejšího soudu ze dne 15. 1. 2018, sp. zn. 12 T 1/2018, a ze dne 30. 9. 2019, sp. zn. 2 T 138/2019, které je rovněž jejím dosud posledním odsouzením. Obžalované nepřitěžuje odsouzení uvedené ve výrokové části rozsudku, neboť je znakem skutkové podstaty přečinu. Obžalované polehčuje snaha nahradit škodu, jak plyne ze zprávy Probační a mediační služby Pardubice ze dne XXX 2023, a její postoj k trestnému činu v trestním řízení, že v přípravném řízení učinila doznání a v hlavním líčení prohlásila vinu.
5. Uložený trest dále vychází z možností nápravy obžalované a z jeho účinků a důsledků pro její budoucí život. V opisu z evidence z rejstříku trestů má obžalovaná 6 záznamů, z toho 2 jako mladistvá, a ve 2 případech jí byl trest přeměněn na nepodmíněné odnětí svobody, které vykonávala 10 měsíců a 3 dny, naposledy XXX. Její poslední odsouzení je z XXX 2019 se stanovením zkušební doby do XXX 2023, což obžalované přitěžuje. V opisu z evidence přestupků má 1 záznam o totožném protiprávním jednání z XXX 2019. Lze shrnout, že obžalovaná se od výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody po dobu 2 let nedopustila protiprávního jednání, trestný čin spáchala na konci zkušební doby podmíněného odsouzení, což bude předmětem rozhodování ve jmenované věci. Odsouzená již jedenkrát téměř zcela vykonala trest obecně prospěšných prací, soud neshledal překážku uložení trestu obecně prospěšných prací opětovně podle § 62 odst. 2 tr. zákoníku, stanovisko Probační a mediační služby Pardubice je doporučující. Osobní a majetkové poměry obžalované jeho uložení umožňují, z uvedené zprávy a Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.

z výpovědi obžalované bylo zjištěno, že bydlí v nájemním bytě s XXX nemá zdravotní omezení pro výkon trestu obecně prospěšných prací, s probačním úředníkem spolupracuje řádně.

6. V nálezku ze dne 14. 4. 2020, sp. zn. IV. ÚS 950/19, Ústavní soud uzavřel, že obecné soudy musí při ukládání trestu odnětí svobody rodiči pečujícímu o nezletilé dítě přihlížet k nejlepšímu zájmu dítěte a přiznat mu náležitou váhu, neznamená to však, že by konkurující veřejný zájem na přiměřeném potrestání pachatele nemohl v konkrétním případě převážit. Nejlepší zájem dítěte jako faktor pro neuložení nepodmíněného trestu odnětí svobody jeho rodiči (či jiné pečující osobě) zesilují a zeslabují zejména tato kritéria: míra péče obžalovaného o dítě (zejména jde-li o výlučnou pečující osobu, či nikoliv), míra faktické závislosti dítěte na obžalovaném (s ohledem na věk, zvláštní potřeby dítěte atd.), hloubka emočního vztahu dítěte k obžalovanému, míra, v jaké byl čin spáchán vůči dítěti, míra ohrožení řádného vývoje dítěte v případě, že rodič zůstane na svobodě atd. Všechna tato kritéria je třeba následně vážit proti dalším konkurujícím zájmům jako je závažnost činu, jeho následky atd. Ačkoliv je trest odnětí svobody prostředkem ultima ratio v systému trestů, je-li jeho uložení nevyhnutelné, veřejný zájem na ochraně společnosti je v takovém případě značný a zpravidla může převážit nad nejlepším zájmem dítěte, nejsou-li v konkrétním případě specifické okolnosti, které by významněji zvyšovaly negativní dopad odsouzení rodiče k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dítě v porovnání s jinými případy.
7. Ve světle uvedených kritérií dospěl soud k závěru, že zjištění v posuzované věci vedou k závěru, že nelze vyslovit, že by uložení jiného než nepodmíněného trestu odnětí svobody zcela zjevně nevedlo k tomu, aby obžalovaná vedla řádný život (§ 55 odst. 2 tr. zákoníku). Faktory převažujícími pro uložení trestu obecně prospěšných prací jsou zejména relativně nízká závažnost činu, postoj obžalované, její majetkové a zejména rodinné poměry, kdy zájem dcery obžalované na péči o ni převažuje nad zájmem společnosti na uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Trestní minulost obžalované nelze v žádném případě pominout, je však podstatné, že obžalovaná vedla poslední 2 roky řádný život a i při uložení alternativního trestu je stále pod dohledem soudu ve dvou trestních věcech a případně ohrožena přeměnou trestů, pokud nepovede řádný život, přičemž soud věří výpovědi obžalované, že je velmi motivována, aby již nepodmíněný trest odnětí svobody vykonávat nemusela.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze oprávněně opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Pardubice 6. března 2023

JUDr. Robert Vršanský v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Drápalíková.